

אורן וזנתן ז"צ

רות' בשרי, אוגוסט 2006

אני זוכרת בעיקר עיניים וחיוך
שז שניים,

מאותה כיתה,

כמעט אותו הכפר.

אך זא אותה בצורית שיער:

את הצחת הזהובה,

כאש-חיים, פצהכה -

שצהכת-נעורים,

המרצבת בז' קפסק,

המשצמת ניצוצות-צחוקים וניגונים

הרחק.

את השנייה, בצורית כהה,

כאבמה חמה, כמהה,

את העיניים הטובות,

המפיעות תבונה וגכונות

צזבור עד כז מכשוד,

צתת הכוז.

אני זוכרת בעיקר עיניים וחיוך

שז שניים מאותה כיתה.

שניהם נתט הכוז, אכן הכוז

ושצהכתם פצהכה.

עד פמותיע, עד פמות קכהכ הם עבז חזז,

כמותם, כמו פצהכז' חיהם זא גככז.

זר ז', עזיכם, אחים, בניס ואוהוכים,

זא צמות אש-חיים וצזבמה חמה עעז.